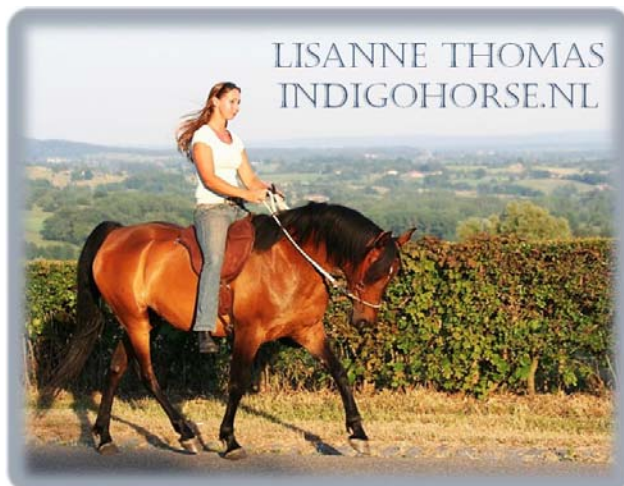

Nieuwsbrief Indigo Horsetraining

Oktober 2011

Lente in oktober

En ineens is het gedaan met de zomer.. Stond ik vorige week nog bevangen van de hitte te bakken op het zand van de piste, zo overweeg ik vandaag mijn lange winterjas met fleece binnenkant voor het eerst serieus aan te trekken. Natuurlijk hebben we twee heerlijke weken vol nazomerweer gehad, dus mogen we niet klagen, maar de plotselinge overgang naar stormachtig kil herfstweer met hoosbuien valt dan toch wel rauw op je dak! Als ik naar buiten kijk zie ik Ginger in de wei staan, hoogdrachtig, met haar achterhand demonstratief richting het westen gekeerd, vanwaar de motregen wordt geblazen. Hoogdrachtig?, hoor ik je denken, ja inderdaad.. Madame had vorige winter op 4 december buiten mijn weten en volledig buiten mijn goedkeuring een rendez-vous met een knappe cruzado palomino-hengst. Van de ene kant denk ik: geef haar eens ongelijk, want zo'n goudblonde Spaans-Arabishe macho valt ook nauwelijks te weerstaan. Maar van de andere kant: 4 DECEMBER!! Dat betekent dus ruwweg uitgerekend begin november, de periode bij uitstek voor het veulenen! Geen gras voor de merrie, geen lekker weer voor het veulentje. Maar goed, dit veulen wordt dan wel direct het meest winterharde paard in de omgeving! Op dit moment hoef ik enkel nog dagelijks het uier te controleren op eventuele zwelling, maar over een dag of tien wordt het serieus opletten, want vanaf een 320 dagen dracht zou het veulen al kunnen komen en aangezien we 'een tikkeltje' laat in het seizoen zitten, is de kans op een iets vroegere geboorte wat groter. Bij het vorige veulen van Gin heb ik twee weken gewaakt, in een tentje in de wei en op een luchtbed in de achterkant van mijn stationwagen (en nog hield ze me voor de gek!) maar in dit jaargetijde en met de werkdrukke zie ik me eerlijk gezegd niet wekenlang gebroken nachten doorbrengen in de kou. Dus volgende week ga ik een geboortemelder huren. Dat is een sensor, bevestigd aan een singel, die registreert wanneer de merrie plat op haar zij gaat liggen. Aangezien het merendeel van de hoogdrachtige merries niet meer plat slaapt (omdat de buik in de weg zit) kun je er vrij zeker van zijn

dat er sprake is van een wee als de sensor het platliggen registreert. Het mooie is dat deze dan een signaal naar je telefoon stuurt. Sommige melders doen dit d.m.v. een sms bericht, maar omdat ik bang ben dat ik daar doorheen slaap, heb ik gekozen voor een melder die daadwerkelijk opbelt. Lang leve de technologie zullen we maar zeggen! Mijn plan gaat als volgt: Ik installeer me op de logeerkamer, van waaruit ik direct uitzicht heb op de wei waar Gin staat. Ik zet haar in een iets kleiner stuk dat verlicht wordt door de straatlantaarn, zodat ik haar direct vanuit mijn bed kan zien. Verder houd ik een sterke zaklantaarn bij de hand, voor het geval het licht niet voldoende is. Als het alarm af gaat kan ik zelfs zonder op te staan zien of ze daadwerkelijk gaat veulenen. Ik vond dit zelf een heel strak plan, totdat ik me bedacht dat ze ook overdag zou kunnen veulenen, en aangezien ik soms wel een uur van huis af ben, haal ik het nooit om op tijd thuis te zijn voor de bevalling als ik een sein van de melder krijg. Ik zou er absoluut niet van opkijken als Gin het weer presteert om te bevallen als ik pakweg 100 kilometer van huis ben, dus zodoende heb ik back-up ingeschakeld van vrienden en burens, om in geval van nood snel ter plaatse te kunnen zijn. Gin heeft haar laatste enting gehad en de veearts is op de hoogte, dus nu staat me niets anders te doen dan nog eventjes geduld te hebben, twee weken, drie weken, misschien vier..

In de volgende nieuwsbrief de eerste veulenfoto's, om het lentegevoel nog héél eventjes terug te brengen en de herfst wat op te fleuren!

Groetjes Lisanne

Wat te doen tegen mok?

Helaas brengt het herfstseizoen behalve prachtige kleuren en vallende blaadjes ook wat narigheden met zich mee. Een heleboel paarden krijgen last van pijnlijke kloven en korstjes in de kootholte en rond de kroonrand. Een aandoening genaamd `mok`. Mok is een *ontsteking* van de huid waarvan de oorzaak heel verschillend kan zijn. Zonnebrand kan een oorzaak zijn van mok, maar ook schurftmijt, bacteriën of langdurige blootstelling van de huid aan modder/nattigheid. Sommige vormen van mok kunnen zelfs besmettelijk zijn voor paarden onderling, bijvoorbeeld via je handen wanneer je van paard naar paard gaat tijdens het behandelen.

Mok begint als een rode plek en onttaart in verdikking van de huid. Er ontstaan kloven en korsten. Bewegen kan pijnlijk zijn, door de rek op de kloven in de huid van de kootholte. Komt er ook vocht

vrij dan spreken we van natte mok. Wanneer de plek jeukt (stampvoeten, schuren) dan is er vaak sprake van een schurftmijt. Het gevaarlijke is dat door de beschadigde huid gemakkelijk bacteriën het been binnen kunnen dringen, met een bloedvergiftiging als gevolg (olifantsbeen/einschuss).

De behandeling bestaat uit het ontsmetten van de aangetaste plek, bijvoorbeeld door wassen met **Betadine**-shampoo. Na het wassen het been goed afdrogen en een opdrogende zalf gebruiken. De zalf zorgt onder andere voor het soepel houden van de huid, waardoor beweging minder pijnlijk is.

Wanneer er korsten gevormd zijn, moet je die er niet afkrabben, maar week maken door gebruik van zalf en alleen verwijderen wanneer ze gemakkelijk van het been loslaten. Lichte beweging op een droge stofvrije ondergrond is altijd goed, aangezien de doorbloeding gestimuleerd moet worden ter bevordering van het genezingsproces.

Niet elk paard heeft baat bij dezelfde behandeling, maar enkele middelen die nogal eens uitkomst kunnen bieden zijn:

- Uierzalf
- Zinkzalf
- Sudocreme
- Tea Tree olie (ontsmettend)
- Calendula (goudsbloem, tegen ontsteking en wild vleesvorming)
- Zeewater
- Animalintex

Enkele door de dierenarts voorgeschreven middelen:

- Otiderm
- Avuloxil (intramammaire zalf)
- Droogzetters
- Socatyl

Vaak maken dierenartsen mokzalf volgens hun eigen recept en deze zalven zijn vaak zeer effectief! Denk er wel aan om handschoenen te dragen bij het opbrengen, want deze middelen zijn vaak nogal agressief.

Te koop

Alleen voor zeer goed thuis:

Mooie 10-jarige Andalusier met correcte, harde benen en fraai behang. 1.62m. Hij heeft een zeer vriendelijk en werkwilleg karakter en is zeer veelzijdig. Hij wordt opgeleid volgens de academische dressuur en beheerst alle zijgangen. In het verkeer is hij absoluut bomproof en hij heeft ervaring opgedaan met working equitation (dressuur/veedrijven/cross/behendigheid) en voltige. Water en springen zijn voor hem geen probleem evenals zwaar verkeer, trailerladen etc. Hij heeft

demonstraties gelopen op een groot evenement en is zeer sociaal en stabiel met andere paarden. Momenteel loopt hij zonder ijzers en hij staat dag en nacht buiten in de kudde. Hij heeft veel energie en wil graag dagelijks werken. Na één of twee dagen stilstaan is hij wat voorwaartser en sterker buiten, maar hij blijft volkomen betrouwbaar onder het zadel. Ik zoek voor hem een toegewijde eigenaar die veel met hem wil werken, waar hij echt tot zijn recht komt en daarbij zo natuurlijk mogelijk kan leven, d.w.z. buitenlucht, beweging en sociaal contact.

Hij is netjes bekapt, ontwormt, geent tegen tetanus, nagekeken door de fysiotherapeut en behandeld door de tandarts. Verder is hij vakkundig opgevoed en gereden en in het bezit van een paspoort en chip.

Hij wordt verkocht op basis van gunning

Vraagprijs 6500,- euro

Stuur voor meer informatie en foto's gerust een mail.

Tandarts

Voor degenen die in de streek rond Vaals wonen is het misschien interessant om te weten dat op 11 november paardentandarts Olav Franzel ter plaatse is. Hij werkt zonder verdoving, ook met paarden die normaal gezien heel moeilijk te behandelen zijn. Wie graag meer info over de behandeling wil kan mij even mailen, ook voor aanmelding.

Lobo Park

Twee jaar geleden ben ik voor het eerst in Lobo park in Antequerra (Spanje) geweest. Ik was erg onder de indruk van het goede werk dat daar verricht wordt ter behoud van verschillende wolvensoorten. Ook vangen zijn hybride wolven (kruisingen met honden) op, die totaal ongeschikt zijn om als huisdier te houden door hun wilde natuur, maar soms zelfs uit appartementen in het midden van de stad gehaald worden! Omdat ik destijds zo onder de indruk was van de inzet van de mensen achter Lobo Park, heb ik thuis een inzameling gehouden om een stuk afrastering voor deze hybride wolven te financieren. Deze winter ga ik terug naar Spanje en zeker ook naar het wolvenpark. Als de mogelijkheid zich voordoet zou ik graag vrijwilligerswerk gaan doen bij hen, maar hoe dan ook ga ik niet met lege handen. Het is namelijk mogelijk het park te steunen door een wolf te adopteren (nee, niet in huis nemen!) Als er iemand is die zich geroepen voelt om het park samen met mij een ruggesteuntje te geven, stuur me dan even een mailtje. Alle kleine beetjes helpen!

Kijk voor meer info even op de website van Lobo Park: <http://www.lobopark.com/en>

Ten slotte nog een nieuwtje over het derde boek (in wording!)

Aangezien het weer slechter wordt en de dagen korter, komt er eindelijk ruimte om te schrijven! Zodoende zal mijn derde boek, over de effecten van houding en zit van de ruiter op het bewegingsapparaat van het paard, hopelijk tegen eind november verschijnen. Ik hou jullie in de nieuwsbrief op de hoogte van de voortgang.

Groetjes Lisanne

Deze nieuwsbrief wordt met zorg samengesteld en is bedoeld voor nuttige informatie. Wie geen prijs stelt op het ontvangen van de nieuwsbrief mag te allen tijde een mail sturen, waarop het adres direct uit de lijst verwijderd wordt.